

G. F. L. SARAUW

GEORG FREDERIK LUDVIG SARAUW fødtes 12. Novbr. 1862 paa Petersværft SØ for Vordingborg som Søn af Forstraad, Skovrider CONRAD S. Han blev 1881 Student fra Herlufsholm og 1888 Forstkandidat, studerede derefter Botanik og Plantefysiologi i København, München, Berlin, Paris og Fontainebleau og var derefter en Overgang Assistent ved Landbrugsforsøgsanstalten i Rostock. En Frugt af hans Studier var en Afhandling om Bøgens Svamperødder, som 1892 blev belønnet med Vidensk. Selsk. Pris.

Da Dr. SOPHUS MÜLLER i Begyndelsen af Halvfemserne omordnede Nationalmuseets Forhold, blev S. i 1894 ansat ved Museets I. Afdl. qua Botaniker, men gled selvfølgelig snart ind i det sædvanlige arkæologiske Arbejde og kom paa dette Felt til at yde sin største Indsats i Videnskabens Tjeneste. Forholdene ved Museet udviklede sig imidlertid i Tidens Løb paa en for S. mindre tilfredsstillende Maade, hvorfor han tog sin Afsked 1911. Efter den Sommer at have deltaget i D. G. U.'s Arbejde ved Kortlægning af Varde-Bladet blev S. det følgende Aar ansat som Intendent ved Göteborgs Museum, som Bestyrer af dettes Oldsagssamling, og virkede her til sin Død 17. Febr. 1928. Han blev desuden Lærer i Arkæologi ved Göteborgs Högskola 1918 og udnævntes i Anledning af Byens 300-Aars Jubilæum 1923 til Dr. phil. honoris causa.

S.'s betydeligste Arbejder falder som sagt paa det arkæologiske Omraade, og i første Række nævnes her det banebrydende Arbejde om Mullerup-Kulturen: En Stenalders Boplads i Maglemose ved Mullerup (Aarb. for nord. Oldk. og Hist. II Række. Bd. 18, 1903). Et større Arbejde om Korn dyrkningens Historie i Danmark, baseret paa Nationalmuseets Materiale af Lerkarskaar med Aftryk af Korn m. m., naaede han derimod aldrig at faa afsluttet. Foruden sine arkæologiske Arbejder har han publiceret en Del Afhandlinger om botaniske, zoologiske og beslægtede Emner; som et Arbejde, der har Tilknytning til saavel Arkæologi som til Botanik og Geologi, maa nævnes „Lyngheden i Oldtiden (Aarb. f. nord. Oldk. og Hist. 1898). Endvidere maa nævnes det nu i visse Henseender forældede Arbejde: Cromer-skovlaget i Frihavnen og trælevningerne i de ravførende sandlag ved København (Medd. Dansk geolog. Foren. Bd. 1, Nr. 4 (1897); se endvidere: KNUD JESSEN: Nematurella-Leret ved Gudbjerg og Gytjeblokkene i Københavns Frihavn ... Ibidem Bd. 7 (1927)).

S. var Medlem af flere inden- og udenlandske videnskabelige Selskaber; af Dansk geologisk Forening var han Medlem fra dens Stiftelse i 1893 og til sin Død. Han var navnlig tidligere en hyppig Deltager i Foreningens Møder og Ekskursioner og har ogsaa her holdt en

Del Foredrag, af hvilke kan nævnes: 1904 „En Belægning af isskurede Blokke i Nymølle Grusgrav ved Hedehusene“ (Ref. i Meddel. Dansk geolog. Foren. Bd. 2, Nr. 10), 1908 „Bemærkninger til nogle Billeder af Steder af arkæologisk og geologisk Interesse“ (Ref. i Bd. 3, S. 234), 1909 „Menneskeslægtens Ælde og de ældste jordfundne Menneskers Hovedform“ (Ref. i Bd. 3, S. 495), 1912 „Vore større Sten (Vandreblokke), deres Registrering og Fredning“ (Ref. i Bd. 4, S. 111). Dette sidste Foredrag var bl. a. Resultatet af S.'s Virksomhed i Udvalget for Naturfredning. Fredning af Natur-Mindesmærker var en Sag, som laa S. meget paa Hjerte, og som han søgte at rejse en Stemning for i Danmark. Væsentligst paa hans Initiativ holdt Forkæmperen for denne Sag i Tyskland, Professor CONWENTZ fra Danzig den 18. April 1905, paa et af Naturhistorisk-, Botanisk- og Dansk geologisk Forening foranstaltet Fællesmøde, et Foredrag om Beskyttelse for det naturlige Landskab, dets Plante- og Dyreverden. Da de tre nævnte Foreninger i Maj 1905 nedsatte „Udvalget for Naturfredning“, blev S. valgt som den ene af D. g. F.'s 3 Repræsentanter, og han røgtede det ham betroede Hverv, indtil han i 1912 tiltraadte sit Embede i Göteborg.

V. N.